

Drømmen

Skrevet av Åsmund Geitung, Norheim skole klasse 7B

-SMELL! Døra smalt igjen. Leif så opp fra leksene.

Klokka var bare halv 5, det var merkelig ingen kom hjem før klokka 6 minst. Leif reiste seg fra stolen og den brune panneluggen datt foran de lyse brune øynene hans.

Han gikk bort til døren tok i dørklinken og dro den ned.

Han sprang ned trappene og inn på kjøkkenet.

Der var alt som før, de blå veggene, det svarte kjøleskapet, de grønne benkene. Leif så i vinduet, han kunne så vidt skimte speilbildet sitt.

Det halv lange brune håret, den blå utslitte dongeri buksen og den hvite genseren med et erme revet av etter den slåsskampen på skolen for litt siden. Han kjente svetten som rant fra pannen ned i det lange kuttet han hadde fått etter han hadde smelt hode i muren.

Kroppen verket mens han gikk inn til stuen.

Alt var normalt her også den røde sofaen som var litt slitt etter naboens hund hadde revet i stykker puten som pleide og ligge der i hjørnet.

Hunden hadde begynt på sofaen før Tina kom inn og ropte av alle sine krefter – Elendige fillebikkje! Slutt med det nå!

Hunden har aldri vist seg her igjen etter det.

Den gigantiske rosebusken som Tina hadde kjøpt var der også.

Da hørte Leif en svak stemme, den kom fra kjelleren.

Leif gikk stille ned trappene, når han kom ned merket han at stemmen kom fra det lille soverommet til Tina.

Han snek seg til mot døra som en katt som sniker seg nærmere byttet sitt.

Han stakk hodet sakte inn døra, der sto det en mann Leif aldri hadde sett før. Mannen sto og rotet i skuffen til Tina mens han sto og mumlet om noe Leif ikke kunne høre.

Han var gigantisk, han hadde en svart skinn jakke som ikke hadde ermer. Og på armene hans var det overfullt med store tatoveringer av hodeskaller, drager og hjerter.

Mannen hadde en liten pose i den ene handen, med noe oppi som så ut som penger.

Og i beltet hadde han..... Hjerte til Leif stoppet litt før det begynte og banke hardere en noen gang.

Det var en pistol.

Leif begynte og liste seg mot trappa, mens blodet dundret i hodet hans.

Han greide ikke å tenke helt klart men en tanke slo ham hele tiden, det var og komme seg til telefonen og komme seg vekk.

Leif snudde seg da han hørte mannens stemme bli høyere, han snakket om at neste gang skulle de ta en rikere familie.

Leif så seg rundt, han måtte finne et sted og gjemme seg.

Han hoppet lydløst bak stolen og snek seg bort under bordet.

Der var det heldigvis en duk som hang foran Leif.

Mannen kom ut av rommet gikk mot trappene de knirket av vekten hans mens han gikk opp.

Leif hørte at han gikk videre opp til rommet hans.

Leif gikk opp trappene han listet ikke mer han følte seg så bestemt på og komme til telefonen og ringe politiet.

Han begynte nesten å springe når han kom opp fra trappene og inn i stuen.

Han dro opp døren til gangen, telefonen lå på bordet.

Han var så nære han trengte bare å gå bort og ta opp telefonen.

Men han begynte og lure hvorfor mannen, hadde sagt at de burde ta en rikere familie neste gang.

Betydde det at det var en annen person her?

Men han hadde ikke tid til å tenke på det nå, han måtte bare komme fram til telefonen.

Plutselig kjente Leif noe kraftig og loddent ta rundt ankelen hans, han våknet hylende over matteboka.

Han hadde bare duppet av over et kjedelig mattestykke.

Leif hadde aldri vært så lettet i hele sitt liv, alt var bare en drøm

Det var katten som hadde vekket Leif den hadde hatt lyst på mat, men når Leif hadde skreket hadde den hoppet opp i hjørne av veggen mens pelsen strittet rett ut til alle kanter.

Alt er bare perfekt. Sa Leif lavt før han begynte på leksene igjen. - SMELL! Døra smalt igjen. Leif så sakte opp fra leksene bort til klokka. Leif falt nesten av stolen, all den tryggheten han hadde hatt var vekke. Katten sprang over golvet bort til senga, hoppet opp og krabbet under dyna. Det var akkurat som den forsvant og akkurat nå ville Leif også forsvinne. Klokka var halv 5.